

Til nr. 4 (§ 82)

Med den foreslåede ændring af færdselslovens § 82 indføres der med stk. 6 udtrykkelig hjemmel for justitsministeren til at bemyndige andre statslige myndigheder til at fastsætte bestemmelser om vejtransport af farligt gods, og til at bemyndige andre offentlige myndigheder og private til at administrere de regler, som fastsættes administrativt på området, jf. § 82, stk. 5. Formålet hermed er at skabe et sikkert retligt grundlag for fortsat inddragelse af den eksterne sagkundskab og tekniske ekspertise, som er nødvendig for at sikre en hensigtsmæssig og sikkerhedsmæssigt forsvarlig forvaltning af sagsområdet.

Den foreslåede bestemmelse understøtter således den henlæggelse af opgaver til andre myndigheder og private, som den gældende bekendtgørelse nr. 705 af 21. juni 2007 om vejtransport af farligt gods – i overensstemmelse med mangeårig praksis – indebærer. Bestemmelsen kan endvidere danne grundlag for ny delegation ved behov herfor.

Stk. 7 giver endvidere justitsministeren hjemmel til at fastsætte regler om adgangen til at klage over de afgørelser, der træffes af andre myndigheder og private efter bemyndigelse fra justitsministeren, jf. stk. 6, 2. pkt., herunder om eventuel afskæring af administrativ klageadgang for så vidt angår afgørelser, der er truffet af offentlige myndigheder.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 105, stk. 3)

Den foreslåede bestemmelse indebærer en præcisering af færdselslovens § 105, stk. 3, således at det udtrykkeligt kommer til at fremgå, at den årlige regulering af de i færdselslovens § 105, stk. 2, nævnte beløb – i overensstemmelse med hidtidig praksis – tager udgangspunkt i de uafrundede beløb fra det foregående års regulering.

Til nr. 6 (§ 119, stk. 2, nr. 2)

Ændringen er af redaktionel karakter. Ordet »og« i § 119, stk. 2, nr. 2, er indsat ved en redaktionel fejl i forbindelse med Folketingets vedtagelse af lov nr. 524 af 6. juni 2007.

Til nr. 7 (§ 124)

Ændringen er af redaktionel karakter. Statens Bilinspektion blev privatiseret i 2005, og det ses ikke at være relevant at fastsætte bestemmelser af den i § 124 nævnte karakter for køretøjer, der er i de såkaldte synsvirksomheders varetægt.

Til nr. 8 (§ 133 a)

Bestemmelsen i § 133 a foreslås ændret således, at der, såfremt visse nærmere betingelser i øvrigt er opfyldt, skal ske konfiskation af en knallert, der er blevet konstruktivt ændret med henblik på hastighedsforøgelse, eller som – uanset årsagen hertil – er i kvalificeret ulovlig stand, fordi den kan køre væsentlig hurtigere end den tilladte maksimale hastighed for en knallert af den pågældende type.

Efter den foreslåede nye bestemmelse i stk. 5, 1. pkt., skal en knallert, der er konstruktivt ændret, eller som kan køre 43 km i timen eller derover (lille knallert) eller 64 km i timen eller derover (stor knallert) således konfiskeres, hvis ejeren eller den person (brugeren), som har varig rådighed over knallerten, én gang tidligere inden for de seneste tre år, før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i en tilsvarende overtrædelse af færdselslovens § 67, stk. 2, jf. § 28, stk. 1 eller 2, i bekendtgørelsen om køretøjers indretning og udstyr mv.

Om der er foretaget konstruktive ændringer med henblik på at opnå en ulovlig maksimal hastighed har herefter alene betydning i sager, hvor knallertens maksimale hastighed er under 43 km i timen (lille knallert) eller 64 km i timen (stor knallert), eller hvor den maksimale hastighed ikke kan måles, f.eks. fordi knallerten efter et trafikuheld ikke længere er køredygtig. Det er ikke en betingelse, at ejeren (brugeren) selv har foretaget de konstruktive ændringer, men alene at vedkommende vidste eller burde vide, at sådanne ændringer er foretaget.

Er betingelserne efter den foreslåede bestemmelse i øvrigt opfyldt, skal der også ske konfiskation af en knallert, der er ulovlig som anført i den foreslåede bestemmelse, selv om det ikke er ejeren af knallerten, men en eventuel bruger (dvs. en person, der har varig rådighed over knallerten), der straffes – og tidligere er straffet – for den pågældende overtrædelse af færdselslovens § 67, stk. 2, jf. § 28 i bekendtgørelse om køretøjers indretning og udstyr mv. At der også skal ske konfiskation i disse tilfælde, skyldes hensynet til en effektiv håndhævelse og hensynet til færdselssikkerheden, idet et andengangstilfælde normalt vil betyde, at der er grund til at antage, at knallerten på ny vil blive brugt til en tilsvarende overtrædelse. Den foreslåede ordning med konfiskation på grund af brugers overtrædelser er således ikke en principiel nyskabelse, men en særlig udmøntning af den adgang, straffelovens § 77 a giver til konfiskation af genstande – uden hensyn til ejerforholdet – hvis genstandene på grund af deres beskaffenhed i forbindelse med andre foreliggende omstændigheder må befrygtes at ville